μὲν καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐν τῷ βορβόρῳ κείσονται, εὐτελεῖς δέ τινες μεμυημένοι ἐν ταῖς μακάρων νήσοις ἔσονται.

Caeterum frustra Iulianus aculeum dicti Diogenis retundere nititur et comminiscitur rationes quasdam absurdas, quales fanatici homines solent, ne is qui hoc dictum iecerit mysteria Eleusinia contemsisse videretur. Scilicet Diogenes *noluit civis Atticus fieri* quoniam se *mundi civem* esse arbitrabatur. Est in verbis Graecis vitium: συνεὶς ὅτι τὸν μυούμενον ἐχρῆν πολιτογραφῆναι πρότερον καὶ Ἀθηναῖον — γενέσθαι, τοῦτο ἔφυγεν οὐ τὸ μυηθῆναι, νομίζων αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου πολίτην. Barbarum plane est πολιτογραφῆναι. Codex Iuliani manum servat πολιτογραφηθῆναι, quod scriptum est πολιτογραφη supra θν cum circumflexo, ut supra φρενωθῆναι scriptum esse vidimus, ac passim in iis formis scribi assolet. Πολιτογραφεῖν nemo umquam dixit veterum ac probatorum scriptorum, sed sequiores in ea re non alio quam hoc verbo utuntur.

Non Iuliano sed scribis imputaverim formam quae legitur p. 239. B: ἐπὶ δὲ τῷ μεμυῆσθαι μεγαλοφρονοῦντα, nam Veterum exemplo Iulianus μέγα φρονεῖν et μεῖζον φρονεῖν usurpare solet, idque Graeculi, ut etiam in Atticis scriptoribus ostendimus, depravant in μεγάλα φρονεῖν et μείζω φρονεῖν et μεγαλοφρονεῖν. Eadem opera corrige locum p. 409. D. παραιτησόμεθα μετρίως αὐτοὺς μὴ τῶν πατέρων φρονεῖν μείζονα, imo vero μεῖζον. Sine vitio legitur p. 45. D: τίς γὰρ ἔγνω μεῖζον ὑπὸ τῆς εὐτυχίας φρονήσαντα; et aliis locis.

(*Continuabitur*).

C. G. COBET.

MISCELLANEA.

FRAGMENTA COMICORUM APUD ORIGENEM CONTRA CELSUM LATENTIA.

Fugerunt Meinekii diligentiam quum quidquid ubique est fragmentorum Comoediarum Graecarum colligeret hi duo loci apud Origenem contra Celsum: p. 310: εἰ δ' ἄρα μηδὲν νοήσας Μωυσῆς ἀνέγραψε ταῦτα ἀλλὰ παραπλήσιόν τι ποιῶν οἷς παίζοντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ ἀνεγράψαντο:

Προῖτος ἔκτεινε (al. ἔγημε)
Βελλεροφόντην, ὁ δὲ Πήγασος ἦν ἐξ Ἀρκαδίας (ἐπίκουρος).
ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν γελωτοποιεῖν ἐθέλοντες τοιαῦτα συνέταττον κτέ.
De meo inserui ἐπίκουρος propter Hermippi versiculum apud Athen. p. 27. E:

ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

Alter locus est p. 329. ex Celso descriptus: εἴπερ ἐβούλετο ὁ θεὸς ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ κωμῳδῷ Ζεὺς ἐκ τοῦ μακροῦ ὕπνου διυπνίσας ῥύσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ κακῶν, τί δήποτε εἰς μίαν γωνίαν ἔπεμψε τοῦτο ὅ φατε πνεῦμα; — ἀλλ' ὁ μὲν κωμῳδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ γελωτοποιῶν συνέγραψεν ὅτι Ζεὺς ἐξυπνισθεὶς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις τὸν Ἑρμῆν ἔπεμψε, σὺ δὲ οὐκ οἴει κτέ. quae verba sic repetit Origenes p. 330: ὁ μὲν οὖν κωμῳδὸς γελωτοποιῶν τὸν Δία κοιμώμενον πεποίηκε καὶ διυπνιζόμενον καὶ πέμποντα πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸν Ἑρμῆν.

ANTIPHONTIS LIBRI Περὶ Ἀληθείας.

In eodem Origenis libro est testimonium de Antiphontis libris Περὶ Ἀληθείας haud contemnendum, sed omissum ab iis qui Antiphontis fragmenta composuerunt. Legitur p. 176: Ἀντιφῶν ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναίρων (lege ἀναιρῶν) ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Non aliunde constabat Antiphontem in illis libris *Providentiam sustulisse.*

Πρόρρησις IN SACRIS.

Nota est in Graecorum mysteriis *Praefatio*, πρόρρησις, qua Hierophanta indignos arcebat. De ea sic Iulianus p. 239. C: ὁ ἱεροφάντης προαγορεύει ὅςις χεῖρα μὴ καθαρὸς καὶ ὅντινα μὴ χρὴ τούτοις ἀπαγορεύων μὴ μυεῖσθαι. Reliquis de ea praefatione testimoniis accedat locus Celsi apud Origenem p. 147: οἱ μὲν εἰς τὰς τελετὰς καλοῦντες προκηρύττουσι τάδε· Ὅςις χεῖρας καθαρὸς καὶ φωνὴν συνετός. καὶ αὖθις ἕτεροι· Ὅςις ἁγνὸς ἀπὸ παντὸς μύσους καὶ ὅτῳ ἡ ψυχὴ οὐδὲν σύνοιδε κακὸν καὶ ὅτῳ εὖ καὶ δικαίως βεβίωται.

C. G. C.